

INTERPRETATIO SACRÆ SCRIPTURÆ
neque episcopo, neque Ecclesiæ Romanæ
astringitur.

Ardus in sacris scripturis sensu inhaeret,
Et multum humano pectore noctis inest.
Si fido careas interprete, deuius erras.
Negligis & quicquid non sapiendo legis.
Ergo sacri verbi sacer est interpretis habendus,
Qui tenebras animo dissipet hæc tuo.
Sed quis præ reliquis isto dignandus honore,
Afferet arbitrio sensa probata suo?
Ausit hoc omnes (isti sint ordine primo)
Pontifices, docti gloria prima chori?
Ast hos tercentos, & ter (mirabile) denos
Concilium lapsos Ariminense refert.
Ergo minus multo Romanus episcopus isto
Vnicus è reliquis munere dignus eris.
Omnes errauere boni, cur error ad unum
Non magis ex vero pertinet ergo malum?
Quæ ratio, quæ causa negat, vetat, impedit, obstat?
Quid facit immunem criminis esse Papam?
Primas nempe tenet, super omnes nomine gaudet,
Spiritus hoc abacum pectore sanctus habet.
Successor Petri, Christi que vicarius, alter
Est Deus, & magni verus Apollo Dei.
Scilicet obscuros scriptura callet ad vnguem
Sensus, & facile mystica sacra docet.
Omnia cognoscit, verè notat omnia, rectè
Quæq; probat reprobata, quæ reprobataq; probat.
Heu quæ mortales caput dementia mentes,
Vt credant misero talia dicta viro?
Non tenet hic primas, non vero nomine gaudet,
Spiritus hæc odio pectora sanctus habet.
Non cathedram Petri, non seruat dogmata, Christi
Non regit ille gregem, non gerit ille vicem.
Non Tripodis fundit mendax oracula custos,
Sed penitus veri cognitione stupet.
Scriptura sensus fixit, pretioq; refixit,
Et liquet Hæreticum sæpe fuisse Papam.
Temporibus varios sensus, & moribus aptat.
Cereus hoc quiduis indice natus erit.
Quidlibet ad placitum vox est, & Delphicus ensis.
Omnibus omnigenus paribus usus inest.
Non erit hic igitur scriptura commodus Hermes.
Sed quis habendus erit? quem reperire licet?
Non hoc Doctores, non summi audere magistri,
Non titulum veteres hunc voluere patres.
Non hominum linguis, non ulli astringitur arti,
Ingeniumq; latet, iudiciumq; fugit.
Sed bene scripturam scriptura exponet, & huius
Interpres solus Spiritus aptus erit.

Ergo non cæcū penes est sententia verbi
Romanum, aut summi pendet ab ore Papæ.

ECCLESIA NEC POTEST, NEC DEBET,
aliquid mutare, aut dispensare eorum, quæ
nobis verbo Dei præcepta sunt.

EST Christo felix Ecclesia sponsa marito,
Candida dilecti nempe columba sui.
Dicitur & rectè fulcrum, veriq; columna,
Quæq; vacat rugis, quæ maculisq; caret.
Cuncta tamen meritis hæc Sponsi nomina Christi,
Nomina sed merito non habet ista suo.
Christus dilexit, de multis ille vocauit,
Quodlibet ex isto coninge munus habet.
Credidit ille sui Sponsa mysteria verbi,
Doctrina certum tradidit ille ducem
Hæc bene consistit si præses Spiritus adsit,
Si semel hic absit, protinus illa cadit.
Insuper & dempto sacri moderamine verbi,
Labitur, & firmo desinit esse loco.
Ergo Dei verbo constantem Ecclesia normam,
Doctrinaq; ratam debet habere fidem.
Sit lapis hoc illi Lydius, sit & instar amissis,
Sit mensura, canon, linea, meta, scopus.
Omnibus in rebus cursus huc dirigat omnes,
Audeat & contradogmata scripta nihil.
Sed neq; dispenset, mutiles, nouet, auferat, addat,
Astraq; non albis, albaq; mutet atris.
Quicquid agit, verbo si quicquam forte repugnet:
Actio peccati non ea labe caret.
Idprobo, quicquid agit, semper delinquit agendo,
Actio si causam non habet ista fidem.
Non habet ista fidem, si non est consona verbo:
Dissonat a verbo, non habet ergo fidem.
Si caret illa fide, peccatum euicimus esse,
Hæc ratione libris conueniente sacris.
Insuper è sacris pendens Ecclesia libris,
Ex illis vita pabula sola petit.
Ex illis statuit, sed non supereminet illis,
Istos sæpe probat, non tamen hisce præcæst.
Sic si quis laudet diplomata regia Cuius:
Protinus ergo suo Principe maior erit?
Delirat nimium meretrix Babylonica, sponsi
Quæ facit arbitrio subdita iura suo.
Non sequitur decreta Dei, sed perfida cogit
Hæc decreta Dei seq; suosq; sequi.
Omnia perturbat, renocat, nouat, addit, & aufert,
Plurima quæ Domini lex vetat, acta probat.
Quis ferat audaci perfrictam in pellice frontem,
Quæ, quod quisq; tremat, sola pudere nequit?
Non hæc conciliis unquam concessa potestas,
Non scriptis veterum, colloquijsq; Patrum.
Angelus haud ullus, non totus deniq; mundus,
Commuet summi fixa statuta Dei.

Ergo nihil mutare potest Ecclesia Christi,
Quod Deus in verbo præcipit ipse suo.